

Гл. III, IV, чл. 18-22 комисията приема както сж въ проекта.

Въ Гл. V чл. 22 комисията рѣши по вишегласие да има слѣдующето съдържание:

«Княжеското достойнство е наследствено въ мъжката линия въ потомството на първий избранъ князь.»

Една подкомисия ще изработи законътъ за послѣдството на княжеското достойнство.

Като зе въ внимание, че въ повечето европейски държави женский полъ е изключенъ отъ престолонаслѣдието, че въ нашето княжество твърдѣ много ще зависи отъ личната инициатива на главата на държавата и че положението на княжеството ще бѣде много трудно, комисията мисли че княжеското достойнство трѣбва да се намира въ силнитѣ рѣцѣ на единъ достоенъ мъжъ.

Гл. VI чл. 23-31 се приема отъ комисията тъй както е въ проекта; само въ чл. 27 тя мисли че трѣбва да се исхвърлятъ думитѣ: «най-близкитѣ роднини на Княза, които живѣятъ въ България; слѣдъ тѣхъ». —

Гл. VII чл. 32 се приема тъй както е въ проекта. Въ Гл. VIII чл. 33 се поправя по слѣдующия начинъ: «Народното Събрание, опрѣдѣлява за обдържане на князя и на неговия дворъ шестотинъ хиляди франги на година». Освенъ това комисията предлага да се изхвърли съвсѣмъ чл. 35 по причина че княжеството е бѣдно и че не се вижда никаква причина защо да се остави на Народното Събрание едно такова право. Чл. 34 си остава тъй както е въ проекта.

В. За върховнитѣ правителствени уредби.

Управителитѣ на различнитѣ отдѣления, които земени заедно съставляватъ цѣлото на изпълнителната власть, сж министритѣ. Истина че всяки отъ тѣхъ дѣйствува самостоятелно въ своя кругъ, нъ понеже всичката изпълнителна власть е едно цѣло, на което частитѣ взаимно сж свързани, и понеже има работи, на които отговорността единъ министъръ не може да земе, то тѣ трѣбва да дѣйствуватъ и задружно; ето потребата на съществуването на министерскитѣ съвѣти. Отъ тѣзи точка зрѣния се оправдаватъ и прѣпорѣчватъ членове 149 — 167 на проекта съ слѣдующитѣ незначителни изменения:

Предложението за предаване министъръ подъ сждъ (чл. 156), трѣбва да е подписано отъ $\frac{1}{3}$ отъ членоветѣ на Народното Събрание.

За да се предаде министъръ на сждъ, изискватъ се гласовѣтѣ на $\frac{2}{3}$ отъ всичкитѣ депутати на Народното Събрание (чл. 157).

Причини: Въ борбитѣ на полит. животъ, като ново явление за нашия народъ, не ще охотно да зема участие всяки единъ отъ депутатитѣ на Народ. Събрание. Ако се прѣдложи прочее де се тури единъ министъръ подъ сждъ, то може лесно да се случи щото всички ония, които не сж за подобно прѣдложение, да се отстранятъ отъ всякаво гласоподаване като просто отсъствуватъ отъ Народното Събрание при формулирането на прѣдложението. Нъ за това ония които сж за прѣдложението подаватъ гласовѣтѣ си и като се изискватъ споредъ проекта само $\frac{2}{3}$ отъ присѣтвующитѣ депутати, може де се случи де се тури министърътъ подъ сждъ само по желанието на $\frac{1}{2}$ отъ членоветѣ на Н. Събрание (на пр. 60 сж членоветѣ, 45 присѣтвуватъ; 30 даватъ гласъ за прѣдложението).

*но азъ не вярвамъ много да се оглежда отъ
Народното събрание такова едно право.
срещу насъ да каже че княжеството е
бѣдно*